

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 71_3PLE18

La sessió es reprèn a ... Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major, el secretari general i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major, el secretari general i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, la consellera d'Educació, el conseller de Recerca i Universitats, el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller d'Interior, la consellera de Territori, el conseller de Salut, el conseller de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

La presidenta

Diputats i diputades, reprenem la sessió. Gràcies per ser aquí.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la cultura popular

302-00408/13

Comencem el dinovè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la cultura popular presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, presidenta. Molt bona tarda, diputades i diputats. Directora general, bona tarda. La voluntat de la interpel·lació i de la moció que hem fet Junts era, justament,

portar a l'hemicicle, en seu parlamentària la cultura popular per poder-ne parlar, debatre, per acompanyar el sector, per fer-nos ressò una mica d'aquelles coses que ens anunciaven des de fa massa temps que no acabaven de funcionar, per superar les dificultats, per poder parlar dels ajuts i subvencions al sector i poder, doncs, aquí, treballar tota aquesta qüestió.

La veritat és que estem contents des de Junts, perquè, com a cadena de transmissió del sector, també hem notat molt bona sintonia amb tots els grups parlamentaris, gairebé, perquè hi ha hagut moltes esmenes, hem fet molt treball transaccional.

I hem estat també molt atents a allò que ens deia el Departament i el Govern de cara a que les millores siguin efectives, siguin reals, es puguin dur a terme i siguin més o menys acceptades també pel Govern mateix, perquè el nostre objectiu és ajudar a que la cultura popular tingui un horitzó més fàcil i pugui superar les dificultats que es tem.

Parlem en aquesta moció dels terminis dels ajuts, de les dates, dels períodes de les convocatòries, de les justificacions que s'han de fer, que puguin ser més fàcils, més ben portades. Portem sobre la taula que ens prodiguem més a l'hora de fer o que el Govern pugui treballar més amb el sector de la cultura popular el que són les subvencions biennals.

Ja s'està fent en altres departaments, s'està fent el Departament de Cultura, la consellera mateixa ens ho deia la setmana passada. Doncs, ens sembla que en el món de la cultura popular això és una eina molt útil, especialment, per a aquestes entitats sòlides que any rere any estan fent això. Davant la dificultat de tenir un contracte programa, un plurianual o un conveni, mínimament –mínimament–, ens sembla que convocatòries biennals és el que els hi pertoca.

Parlem aquí també de creixement pressupostari pel que fa a cultura popular. Si tenim en compte l'abast territorial, la quantitat de gent que la practica, els pressupostos, que segur que el Govern diu que són millors, encara creiem que han de ser, tenint en compte això, l'abast territorial i la quantitat de gent, encara ho haurien de ser molt més.

Hem posat sobre la taula també que calen subvencions específiques per a aquelles entitats ja declarades UNESCO, que necessiten i el que han de fer és salvaguardar

el seu patrimoni declarat. I hem posat sobre la taula que cal treballar més bé, més ben acompanyat, amb més eficiència i amb més celeritat tot aquell patrimoni que vol ser declarat UNESCO.

Nosaltres hem agafat de focus la rumba catalana i la sardana, però ens sembla que són dos exemples claríssims en què cal més acompanyament, més gestió eficaç per avançar en tot això.

Posem sobre la taula també que cal millorar el suport, l'acompanyament i la representació del que significa la cultura popular des del punt de vista del Departament mateix.

I després hem parlat també de cultura i educació, que n'hem parlat moltes vegades, però que la mirada s'acosti també a la cultura popular. Els programes que, arran de la feina del Conca, hi ha de programa de les arts i la cultura a l'educació, ens sembla que en la cultura popular és un bon instrument aquest per portar cultura popular a les escoles i als instituts.

També la moció parla de mitjans de comunicació. Ens sembla que és necessari, ja ho vaig fer en la interpel·lació, que la mirada de la Corporació, del 3Cat, pel que fa a cultura popular, ha de ser més moderna, més actual, més compromesa, se l'ha de creure més bé i hem de créixer en espais de divulgació de la cultura popular de tots tipus.

I, finalment, ens agrada com ha quedat també l'esmena que hem treballat amb Govern pel que fa a les crides de cultura popular que el Departament mateix genera. Que hi hagi accés, preveure possibles crides específiques per a cultura popular ens sembla que és un primer pas. I que s'accepti que això s'ha de treballar i que ha d'augmentar i que hi ha possibilitats per treballar pel que fa a les crides, ens sembla que també.

No voldria acabar sense esmentar el bon tracte que hem tingut amb els diputats corresponents d'Esquerra, de comuns, de la CUP i del PSC. Ens sembla que l'objectiu el tenim mínimament acomplert de poder parlar de cultura popular. I també hi ha una part en què nosaltres som reiteratius, tossuts i ens la creiem així, que és tota una moció sobre la part legislativa que fa referència a la cultura popular.

Malauradament, en això amb el Govern no ens n'estem sortint. No tenim la llei de patrimoni cultural ni la tindrem, malauradament. No tenim la llei d'accés a la cultura o de drets culturals, en què seria molt important reconèixer que la cultura popular és el gran camí d'entrada de molta gent a la cultura, i no la tindrem.

I quan érem a Govern vam apostar per separar la llei del patrimoni immaterial de la del material i, a mig camí, hem trobat que l'associacionisme ha sortit d'aquesta proposta de llei immaterial. Nosaltres això no ho veiem factible. Ens sembla que no és la manera. Creiem que hem de defensar l'objecte immaterial, però també d'allà on brolla, i això ens singularitza. I, en aquest sentit, defensarem la llei del patrimoni immaterial i associacionisme.

Moltes gràcies. Després parlarem de les esmenes.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialista i Units per Avançar, la senyora Rocio Garcia Pérez.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Bona tarda, directora general. Diputades, diputats... En primer lloc, volem agrair poder debatre aquesta moció per donar-nos l'oportunitat de parlar d'associacionisme, de cultura popular i tradicional i aprofitar també per agrair als milers d'entitats i a les juntes directives, sòcies, socis per la seva implicació, compromís personal i valuosa tasca per mantenir viva la flama de la cultura. Són gent incansable i disposada sempre a obrir els ateneus, a encendre els llums a les sales dels teatres, a organitzar trobades, activitats, posar cadires a les places, fer cercaviles, actuacions a les festes majors... Sense aquesta estima per la cultura, Catalunya no seria el que és. Gràcies a elles: feu una important tasca de servei públic.

Des del Grup dels Socialistes i Units per Avançar, donem molt valor al calendari festiu, a l'agenda cultural del territori, a les activitats, fires, festivals d'arreu que els caps de setmana molt sovint omplen de cultura el país. La cultura popular és sovint la primera porta d'entrada a la cultura, a la participació, a la gestió cultural, alhora

que despertar vocacions artístiques en joves i infants, iniciant-se així el primer el primer tast amb la cultura materna, i després molts passen a la professional. Les entitats són intergeneracionals, acullen famílies senceres, i amb elles s'aprèn el sentit del voluntariat, alhora que es forma com a públic des de ben petits els infants i també podem ser-ho al llarg de la vida.

La cultura popular genera, doncs, relacions d'amistat, de veïnatge, forja vincles, genera cohesió social als territoris, creant vida als pobles, a les viles, a les ciutats, i fent de motor econòmic, també comercial i turístic.

I amb aquesta moció creiem que hem pogut arribar a consensos, com deia el diputat Ten. I si així s'aprova, creiem que atenem peticions històriques, algunes reclamacions de les associacions culturals, també mesures per reduir la burocràcia administrativa del Departament de Cultura per a la tramitació dels ajuts, millorar les convocatòries de les subvencions, ajudar les juntes directives i les entitats, massa sovint ofegades econòmicament per la demora i el retard de les resolucions de les subvencions, i enfortim tota la cultura popular i el gran patrimoni que tenim al nostre país.

Ens agradaria dir també que les nostres propostes i esmenes han estat i són constructives. Han volgut ser útils, i sobretot útils al gran teixit associatiu popular de Catalunya, com per exemple, ens reiterem en avançar cap al dos per cent en cultura en el pressupost del 24, que ja se situa per a enguany en un dinou per cent. Volem que les entitats també tinguin més suport cap als ajuts que té el Departament de Cultura, i per això pensem que aquest pressupost del 24, aquesta proposta de pressupost, és molt positiva. També que s'obrin noves línies perquè puguin participar col·lectius, per fer de mecenatge o micromecenatge d'activitats culturals.

I bé, crec que tots els grups, més o menys, parlem amb les entitats. L'Ens de l'Associacionisme Cultural ens feia arribar als grups diferents propostes. Nosaltres les hem recollit també amb l'acord de pressupostos amb el Govern. I també volem agrair a la Federació d'Ateneus de Catalunya, aquests dos-cents ateneus associats, el seu importantíssim paper a la història del moviment cultural popular català des de finals del segle XX fins als nostres dies.

També, i justament per això, per aquestes necessitats, creiem que cal que el Govern impulsi un nou pla d'equipaments culturals que concerti, planifiqui i dialogui amb els ateneus, amb el món local, també amb els grans equipaments nacionals per coordinar-se amb els municipals i que es facin les inversions necessàries per recuperar, rehabilitar i posar al dia teatres, sales polivalents, i també ajuda a les entitats.

Pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, recolzar la cultura popular i les associacions és una prioritat, i així ho vam demostrar donant suport al pressupost del Govern del 23 i també ho fem donant suport al pressupost del 24. Incrementarà la inversió en cultura i també en la Direcció General d'Associacionisme i Cultura Popular en un dotze per cent, arribant als 14,3 milions d'euros.

És evident que tot el que avui aprovarem pot quedar en no res si no s'aproven aquests pressupostos, i creiem que la cultura i el món associatiu s'ho mereixen. I per acabar, i no menys important, per enfortir la cultura, cal, com deia el diputat Ten, que renovem normes i lleis –no arribarem a temps, és una llàstima–; nosaltres reiterem la necessitat de que Catalunya tingui una nova llei de patrimoni cultural, que aquesta sigui integral, que incorpori el patrimoni immaterial, i també, evidentment, que defensem una llei de drets culturals i d'accés a la cultura.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Agraïm la possibilitat de poder parlar de cultura popular gràcies a aquesta moció, i que aquests acords, malgrat tot, també som conscients que sovint tenen poca, curta, volada, no arriben després a materialitzar-se en allò que tots estem d'acord aquí. Per tant, conjurem-nos perquè, aquest cop sí, sigui quelcom més que una constatació de que estem d'acord i de la bona voluntat.

En qualsevol cas, la riquesa cultural del nostre país avui està sostinguda per un ampli moviment associatiu de la cultura popular i tradicional, i és un activisme cultural que ha estat imprescindible per preservar el patrimoni tant immaterial com dels béns relacionats amb la nostra tradició. I aquesta funció social de l'associacionisme mai s'ha correspost –això s'ha de dir– amb el suport necessari per part de l'Administració. De fet, una de les problemàtiques més rellevants és la difícil relació que amb les administracions, especialment la Generalitat, per les dificultats burocràtiques que comporten les subvencions, quan n'hi ha hagut, eh?, que no sempre ha estat..., per tant, sobretot per a entitats i associacions que ja són molt..., vaja, es basen molt en el voluntariat, tota la qüestió administrativa és difícil. I, per altra banda, no hem de menystenir tampoc el paper i l'esforç dels ajuntaments per acompanyar aquesta conservació de les seves pròpies..., i el suport de les seves pròpies entitats culturals.

Fitxer 19

I això el que demostra és que hi ha una base molt local d'aquest associacionisme cultural al voltant de la cultura popular. Per tant, el repte del finançament de la cultura popular i la viabilitat econòmica d'aquest associacionisme segueix sent un tema central que porta anys sobre la taula. I, en aquest sentit, doncs, la proposta de destinar un dos per cent dels recursos del Departament ens sembla important. És un avançament i tant de bo sigui un compromís que després, governi qui governi en els anys propers, doncs, pugui seguir dempeus.

L'altre gran repte que s'apunta és el del relleu generacional dins de la cultura popular i que significa tant un fet transcendental per la supervivència de la..., la pervivència de l'activitat com també una oportunitat. De fet, som molt, molt conscients que aquestes..., que les entitats de cultura popular fan una funció social, també d'acompanyament, d'introducció a la cultura de tots els pobles i ciutats de Catalunya. I, a més a més, no només és una oportunitat de relleu generacional, sinó també de vincle intergeneracional i d'inclusió de la diversitat. Fan una gran funció social i aquesta també ha de ser reconeguda més enllà, que també és important, per la transmissió i la pervivència de la cultura.

I, per una altra part, nosaltres estem molt d'acord també amb el punt de que hi hagi una diagnosi. Aquesta diagnosi, però, ha de ser de dades, diguéssim, objectives, però també de la pròpia experiència de les entitats que porten molts anys batallant i a peu de carrer i que segurament dades no en tenen tantes, però tenen un coneixement molt de primera mà, molt qualitatiu que no..., que haurà d'integrar aquesta diagnosi que es demanava.

I bé, evidentment, aquesta..., parlava de la funció social. Això ha d'anar de la mà de la llei de foment, del desplegament de la llei de foment de la..., de l'associacionisme. També hem de fer, però, algun petit retret. Un és que no tenim la llei de patrimoni cultural, malgrat els tres anys de legislatura que tenim. Anem tard i ens falta també, doncs, el..., que no s'hagi presentat, eh? I per últim, estem molt d'acord amb la sardana i la rumba catalana que com a part per presentar-la a la UNESCO com el..., amb el seu reconeixement i, per tant, aquí ens trobaran també. L'altre dia parlava també del garrotín, que s'ha demanat que sigui reconegut. Anem recuperant tot aquest patrimoni.

En qualsevol cas, i per acabar, agrair... Sí fem un apunt agraint a Junts i al diputat Ten el seu esforç per incorporar totes les esmenes de la importància de la cultura popular, també integrar-la en el circuit educatiu des de ben petits, a les extraescolars i al lleure. Té una gran presència durant el curs i és un element important també de cultiu de tota aquest associacionisme. Nosaltres estem, per tant, d'acord amb totes les esmenes, també les que han presentat tots els altres diputats i grups i donarem suport, per descomptat, a totes les..., a tota la moció.

Així que moltes gràcies.

La presidenta

Per part del grup parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Bona tarda. En primer lloc, volem agrair que avui se li doni l'espai que es mereix a aquest Ple a la cultura popular, a la cultura del poble català i a més, sabent que s'han presentat esmenes que han sigut acceptades i que això avançarà. També sabent-

nos greu i lamentant que encara no puguem tenir aquesta llei de patrimoni immaterial, però sabem que seguirà avançant en aquest sentit, amb la lògica que ha ajuntat aquests grups, que front d'altres que mai no estan per la labor, posen al centre la cultura.

Perquè sabem que, com deia Galeano, quan es parla de llei popular, se'ns diu que no parlem idiomes, sinó dialectes, que no fem art, sinó artesanía, que no fem cultura, sinó folklore i que no som éssers humans, sinó recursos humans. La cultura popular és l'expressió artística d'una determinada forma de concebre el món i la vida. Mentre la cultura a la que es vol atorgar un estatus neutral és massa sovint la cultura que aparta la mirada de la vida de la majoria, la cultura popular és el veritable sentit comú d'un poble que fa el pas del jo al nosaltres, que canta i dansa la seva història, que intenta tocar el cel amb els castells, que celebra al voltant de les fogueres de Sant Joan i dibuixa els Països Catalans i que construeix els seus casals i ateneus, on aprèn, s'organitza i on les mans, després de treballar, escriuen versos com «si anessis lluny, tan lluny que no et sabés tampoc ningú sabria el meu destí», perquè la bellesa no és patrimoni d'uns pocs, per molt que hi hagi alguns que sempre *s'empenyen* en que sigui així.

La cultura popular és del poble i per al poble. A vegades és grollera i malparlada, com els versos dels diables, que és com l'humor àcid contra els que manen, que ens fa més portable el dia a dia. D'altres és suau i tendre, com una carícia als que estimem, com *Els cigalons de Canalda*, del Pont d'Arcalís i del molt enyorat Jordi Fàbregas.

Altres vegades és riallera dels altres i d'un mateix, enredant per aquí i enredant per allà, com *El mig amic* del Peret. El que sempre, sempre, és una forma d'aixecar la veu, malgrat la duresa dels dies, com a Mallorca o com el País Valencià, on el cant de batre i la nostra llengua seguirà alçant-se contra els hereus del «Muera la inteligencia y viva la muerte», que per desgràcia encara també habita en el nostre Parlament.

Ara bé, aquí i ara ens hem de preguntar quins són els perills per a la nostra cultura popular. És obvi que la nostra cultura no només s'enfronta a un estat i unes elits que la volen reduir del folklore i l'ús domèstic. També hem de tenir en compte que la

globalització amenaça amb la dissolució de totes les diferències culturals i ens porta cap a una homogeneïtzació que és absolutament empobridora. Hem d'entendre que el retrocés del català no és un fet aïllat que puguem comprendre sense tenir en compte també aquests processos.

Com a catalans sols ens podem defensar d'aquests perills, no caient en una visió elitista i empobridora de la cultura. Sols podem respondre als reptes que se'ns presenten partint d'una cultura popular viva. La UNESCO, de fet, defineix com a patrimoni cultural immaterial el patrimoni viu. I aquesta paraula, «vida», ha de ser la brúixola per a la defensa i l'expansió de la cultura popular catalana. Per això, benvinguda a la Rosalia cantant una rumba com *Milionària*. Benvinguts Faixa i Titana posant una base techno al *Cant de batre*. Benvingut Pau Alabajos cantant Ovidi. Benvingut Fetus versionant a Jaume Arnella. Benvinguts festivals com el Rubí Folk, on tracen complicitats, recuperant les nostres arrels i benvingut tothom que la manté viva.

Però de la contraposició amb viva, hem d'entendre la cultura morta, la cultura estàtica i, per tant, també poden amenaçar la nostra cultura popular, aquells que la volen fer com si fos un museu, un museu o les peces queden aïllades del públic. Un museu on el poble entra i surt, però res no canvia, perquè la cultura allà exposada ja no li pertany.

Rebutgem així un concepte de cultura entesa tan des d'allò folklòric com una cosa petrificada, com una essència que no sap d'on ve i que no té on anar. Amb això volem dir que la cultura nostra és tan preciosa perquè no està a una vitrina, sinó els carrers i les places, als camps i a les ciutats, impregnant-se del que allà passava. Que és preciosa, perquè és bruta de les ditades d'un poble, perquè és..., perquè no és una cultura popular, neta i polida, vestida de diumenge. Això seria una contradicció en si mateixa.

I tot això ho diem perquè volem recordar aquells falsos patriotes que, en nom de la nostra bandera, intenten atiar uns contra altres i que, com ens va explicar el Sagarra, precisament els maulets, aquells combatents antiborbònics que van morir defensant Barcelona el 1714, enterrats al Fossar de les Moreres, on diu que no s'hi enterra cap

traïdor, prenen el nom d'un terme àrab que significa «aliats», «agermanats», seus alliberats amos de si mateixos.

Amb això ens referim a que hi ha molts components del que avui tots considerem cultura popular catalana, com seria l'exemple de la rumba que es menciona en aquesta moció i que volem agrair, que provenen de la síntesi entre herències populars, dels que van venir i dels que ja hi eren, del poble que hi són i un centenar alhora. Per això, reconèixer i promocionar la rumba com a cultura viva del país és recordar-nos que la rumba és una expressió nostra i, per tant, catalana. Per això, reconèixer i promocionar la cultura popular és saber-la eterna i canviant com el poble, com nosaltres, és saber que en aquesta primera persona del plural és on ens juguem el futur de la cultura i del país, i que a casa nostra, on es ballen gitanes, jotes i rumbes, el nosaltres que construirem serà tan enorme com els reptes que tenim davant i com els enemics que volen la cultura morta.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Juli Fernández Olivares.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, Directora General. Bona tarda a tothom. En primer lloc, gràcies, diputat Ten, per la feina que hem pogut fer conjuntament i també a la resta de diputats i diputades de la Comissió de Cultura, perquè crec que aquesta moció, el que podem dir de forma global és que hem sigut capaços de trobar els punts en els que estem d'acord. El senyor Ten ho explicava, hem pogut transaccionar moltes esmenes, en el nostre cas vuit en una moció de catorze punts, per tant, crec que la voluntat tant dels proposants com de la resta de grups, i també la nostra, tenint la responsabilitat del Govern, diu molt de que tots i totes entenem la cultura popular com un element essencial de la nostra societat, i que, per tant, trobar aquests elements en els quals podem millorar sempre és bo. Perquè nosaltres, els republicans i la republicana estem disposats sempre a millorar,

és més, sempre que tenim responsabilitats de govern, el que intentem és fer-ho millor que els que ens han precedit, siguin del nostre partit o d'un altre partit. I jo crec que en l'àmbit de la cultura i en l'àmbit de la cultura popular, doncs, hem pogut tenir la capacitat d'anar avançant en qüestions que ens fan estar una mica millor del que estàvem fa uns anys, i això també és bo poder-ho reconèixer i que ens ho puguem reconèixer tots i totes plegades.

Ho podem veure, per exemple, en algunes qüestions que planteja la moció i que el senyor Ten plantejava al voltant de festes reconegudes com a patrimoni immaterial, o de fets culturals de cultura popular reconeguts com a patrimoni immaterial, que disposen a dia d'avui de partides nominatives als pressupostos de la Generalitat, com pot ser la Patum de Berga, o com pot ser el món casteller. Segur que podem millorar, segur que podem avançar, i per tant, som capaços de construir punts en comú.

També ho podem fer com hem anat fent durant tots aquests anys, durant aquests darrers tres anys, al voltant del compromís amb recursos amb la cultura del nostre país. El compromís amb recursos, amb la cultura del nostre país, perseguint aquest horitzó compartit per una gran majoria del dos per cent cultural, passant de l'1,1 per cent en els pressupostos del 2021, l'1 i mig per cent al darrer pressupost aprovat, i en la proposta de pressupostos de l'any 24 presentada ja en aquest Parlament, amb una proposta de l'1,7 per cent, 566 milions d'euros, i que continua en el pla compartit d'avançar fins al dos per cent. Per tant, refermar aquests compromisos crec que és bo i que pot aportar al sector cultural aquesta seguretat, però també fer-ho en l'àmbit concret de la cultura popular.

I en l'àmbit concret de la cultura popular, si ens posem a mirar els darrers dotze anys, doncs podrem veure que l'any 2011 el pressupost dedicat a cultura popular a Catalunya eren 7 milions d'euros i que l'any 2021 eren 7.445.000 euros. Podríem pensar que en dotze anys o en aquests deu anys la variable ha sigut de mig milió d'euros. Però no és així, va arribar a estar a 4.940.000 euros. Ara, en la proposta de pressupost en cultura popular, estem en una proposta de 14.352.000 euros. Els acords polítics, les paraules, els consensos polítics són molt importants per compartir horitzons, per avançar, però tant o més important és posar recursos a disposició de

la cultura popular per tal que puguin fer millor la seva feina, que puguin tenir el màxim de facilitats i que allò que ens identifica com a catalans i catalanes en l'àmbit cultural al nostre país, però que també ens projecta al món, tingui el màxim de recursos al seu abast, sempre disposats a millorar i sempre al costat de la cultura popular.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula per part del Grup Parlamentari VOX, el senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies presidenta. Senyors diputats, molt bona tarda. Votarem a favor de tots els punts que defensin, fomentin sense ambages qualsevol manifestació de la cultura popular com a senyal de respecte cap als nostres pares, avis, avantpassats, a la tradició i el llegat que hem heretat, i també com a símbol d'identitat catalana i espanyola enfront d'aquesta tendència actual a la globalització que tendeix

Fitxer 20

a homogeneïtzar, uniformitzar el pensament, l'art, la cultura. Perquè les arrels, com més pregones siguin, més profundes, molt més i millor sostindran, mantindran l'arbre de la cultura i, en definitiva, de la societat. Perquè una societat sense cultura no és societat.

Concretem: en el punt 1 d'aquesta moció de Junts, Junts apel·la a la Resolució 1112/12, del desembre del 2020, perquè aquesta resolució fixava el dos per cent del pressupost en cultura que s'hauria d'assolir l'any 2024. Estem al 2024 i el Govern d'Esquerra Republicana, amb l'ajut del Partit Socialista, fixa en 1,7 per cent el pressupost en cultura. Per tant, incompleix aquesta resolució, amb la qual cosa estarem a favor d'aquesta part del punt 1. Però, per altra banda, el mateix punt, la mateixa resolució diu que s'ha de fixar un mínim de cent deu euros per habitant en despesa de cultura.

Ara mateix estem, a l'exercici de 2023, amb 158 euros per habitant en cultura. Clar, si no modifiquem aquest mínim, com que ja coneixem les bretolades d'aquest Govern, doncs, compte, que correm el risc de retrocedir. Per tant, en això no hi estem d'acord. A més a més, tampoc és per llançar coets; no és per llançar coets, perquè la mitjana europea en despesa cultural per habitant, per cultura, eh?, per habitant, per persona, és 220 euros.

Bé, sobre incloure l'associacionisme cultural al futur avantprojecte de llei de patrimoni cultural immaterial, que no s'assolirà en aquesta legislatura, evidentment, n'estem en contra. I n'estem en contra perquè l'associacionisme és un més dels molts elements que configuren, que estan en relació amb el patrimoni immaterial. A més, ja tenim una llei, que és la 2/1993, de foment de la cultura popular i associacionisme cultural.

Bé, cal protegir, per altra banda, eficaçment el patrimoni cultural popular. I com es fa això? Doncs ampliant els inventaris, actualitzant-los. Evidentment, estem d'acord amb l'elaboració d'un informe de participació i de la pràctica de la cultura popular i de l'associacionisme i també estem d'acord amb l'elaboració dels seus pressupostos, molt ben desglossats, per tenir en compte quina és la realitat, quin és l'estat de la qüestió.

Estem a favor de les subvencions? Evidentment, només faltaria. El que sí que no estem d'acord en subvencionar totes aquelles entitats que utilitzen la cultura amb fins partidistes, amb fins polítics, com, per exemple, Plataforma per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià o Acció Cultural Balear.

Recolzarem, evidentment, el punt de treballar per inscriure en la Llista Representativa del Patrimoni Immaterial Cultural de la UNESCO la sardana i la rumba.

I, finalment, doncs estarem rotundament en contra de la Mancomunitat Cultural, perquè és una entitat que va crear la falsificadora de documents i prevaricadora Laura Borràs l'any 2019, quan era consellera de Cultura de Junts. Per tant, és una mancomunitat cultural inútil, cal suprimir-la per responsabilitat política, perquè dins del Departament de Cultura ja tenim una Direcció General de Patrimoni Cultural amb funcions com aquestes: «Definir i impulsar polítiques en arxius, museus, patrimoni

arquitectònic, arqueològic, paleontològic, documental i les seves infraestructures i xarxes territorials.» Per tant, aquestes feines ja les poden desenvolupar –aquestes que Junts vol que faci, multiplicant la burocràcia, la mancomunitat–, ja les desenvolupa, o hauria de desenvolupar-les, aquesta direcció general.

I, finalment, estem d'acord, i és fonamental, en que la cultura popular s'endinsi en l'àmbit de l'educació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bona tarda. Nosaltres també votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, que ens sembla una moció amable, insòlitàment amable –i és el que se sol veure últimament en aquest hemicicle–, ens sembla una moció útil, ens sembla benintencionada. Potser trobaríem a faltar una miqueta d'ambició, una miqueta més d'ambició. Costa, eh?, costa arribar al dos per cent del pressupost de Cultura. I que consti que, fins i tot el dia que s'hi arribi, és molt poqueta cosa un dos per cent de cultura, eh?, és molt poqueta cosa. Sort encara que a Catalunya sempre hem tingut millor cultura de la que ens mereixem, atesa la feina dels governants i dels polítics. I, realment, jo diria que el poble català sent passió per la cultura i que això ens ha salvat, diguem-ne, d'això, de no tenir una cultura molt més minsa.

M'han agradat les mencions..., això del patrimoni immaterial. Per desgràcia, m'ha recordat una trista tarda en aquest Parlament, que, vaja, no es va voler atendre la petició de les antigues parades d'ocells de les Rambles per obtenir aquest reconeixement, tot i que tenien més de seixanta mil signatures. Bé, ja dic que a vegades no és el mateix, allò, *predicar que dar trigo*.

D'alguna manera la moció, d'una manera molt delicada, molt amable, posa el dit a dues nafres que tenim. Una, pocs diners per a la cultura, pocs diners per a la cultura popular. De fet, clar, de 7 milions en 7 milions i mig, no tocarien ni a un euro per

habitant de Catalunya. Si un hi pensa, s'esgarrifa. Però inclús si fem el salt copernicà als 14 milions, no arribaríem a dos euros per habitant de Catalunya. En fi, aquí ho deixo. Pocs diners, massa burocràcia. De fet, la moció insisteix en que s'ha d'acompanyar les entitats una mica a navegar, a navegar doncs la burocràcia de la Generalitat. Esperem doncs que això no quedi en una simple declaració d'intencions.

I, bé, tot el que es faci per reconèixer que la cultura popular ha de ser inclusiva... Aquí s'ha insistit en que la cultura popular catalana és mestissa. Està bé això de *una de cal y una de arena*, o sigui, una per a la sardana i una per a la rumba catalana. Però, vaja, em sembla que en realitat la cosa està una miqueta més barrejada. També es podria haver parlat del flamenc. A Catalunya hi ha algun dels millors artistes de flamenc del món.

Però, vaja, com deia, a la moció li trobem a faltar ambició. Tenim por que no quedi en res. És veritat, doncs, que tot això queda condicionat a pressupostos, però miri, per bona fe que no quedi. La votarem a favor en tots els seus punts i pregarem a nostre senyor que quedi en alguna cosa més.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies. De manera telegràfica, senyor Costa, per falsificadors, potser vostè, perquè em sembla que ha tergiversat les funcions de la Mancomunitat Cultural. No deu conèixer ben bé què és. En parla la moció. Creiem que s'ha d'aclarir el paper actiu de la Mancomunitat Cultural i la governança que volem.

Ara que tenen més diners, doncs, també hi han algunes coses que no s'han acabat de fer prou bé, que és tenir dades, tenir indicadors, tenir diagnosi, com deia el senyor Bárcena, i incloure-hi també l'experiència, que ens sembla que és un matís interessant.

Fem aquesta moció amb tota l'ambició del món, senyora Grau, i creiem que això ens permetrà també fer petites millores que el sector agrairà. És una moció que ens parla de les federacions i de facilitar les justificacions, d'eliminar burocràcia. Ens sembla

que això era un pes, és un neguit per a totes les federacions, i s'ha de treballar. Hi insistirem.

També insisteixo que l'associacionisme articula el món del patrimoni immaterial. Per tant, en aquest sentit, és absolutament fonamental. Des de la cultura popular es treballa el folklore, però el que no pot ser és que hi hagi una mirada folkloritzada o una folklorització de la cultura popular. En aquest sentit, ens afegim a algunes consideracions que ha fet la CUP sobre el patrimoni viu i el patrimoni territorialment de tots els Països Catalans, evidentment.

No és per cultura que es tombarien aquests pressupostos, senyor Fernàndez. Són uns bons pressupostos, unes bones xifres. Ja li vaig dir que el projecte, però, no l'acabem de compartir. I només faltaria que amb uns pressupostos tan expansius, doncs, algunes coses no s'haguessin fet tot això molt bé.

Agraeixo a tots els diputats, i, com sempre, res més, però també res menys.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles

302-00409/13

Passem ara el vintè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles., presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula per fer la seva exposició... *(Manuel Jesús Acosta Elías demana per parlar.)* Ah, perdó, senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías